

«Вас так ніхто не любить...» (1976)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Вас так ніхто не любить. Я один.
Я вас люблю, як проклятий. До смерті.
Земля на небі, вечір, щастя, дим,
Роки і рік, сніги, водою стерті,
Вони мені одне лиш: ви і ви...
Димлять століття, води і народи...
Моя ви пам'ять степу-ковили,
Зорі червоний голос і свободи.
Дивіться, гляньте: мій — то голос ваш:
Як світиться він тепло на світанні...
Я вас люблю, як сіль свою Сиваш,
Як ліс у грудні свій листок останній.

1976

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/vas_tak_nikhto_ne_liubyt